

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

GHESER, NARAN

Inițiere în hermetism / Naran Gheser. - București :
Librex Publishing, 2024

ISBN 978-606-8998-77-0

133

Editor: Ionuț Radu

DTP: Alexandra Tolocenco

Design coperta: Cristina Ciucă

LIBREX PUBLISHING

Str. Episcopul Radu, nr. 30, București

Redacție: 0723 193 019

comenzi@librex.ro

www.librex.ro

© LIBREX PUBLISHING, 2024

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul
scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform *Legii*
dreptului de autor.

NARAN GHESER

INIȚIERE
ÎN
HERMETISM

Librex Publishing
București, 2024

CUPRINS

HERMETISMUL	15
<i>Introducere în hermetism</i>	15
<i>Originea școlilor hermetice de mistere</i>	18
<i>Influența școlilor de mistere asupra gândirii occidentale</i>	20
<i>Adaptarea și supraviețuirea școlilor de mistere</i>	21
<i>Căile inițiatice și evolutive</i>	23
Calea mistică sau spirituală	24
Calea cunoașterii minții	26
Calea devotamentului inimii	27
Calea dăruirii sau a generozității	29
<i>Școala misterelor: învățăturile Institutului Hermetic</i>	30
<i>Misiunea Institutului Hermetic: revelarea și diseminarea cunoașterii ancestrale</i>	33
<i>Filosofia și viziunea Institutului Hermetic</i>	35
Mottoul Institutului Hermetic	35
Îmbogățirea cunoașterii spirituale în lumina învățăturilor lui Hermes Trismegistus	37
Abordarea pedagogică: învățăturile Hermes Trismegistus ca fundație	39

Importanța comunității în cadrul Institutului Hermetic	43
Perenitatea învățăturilor Institutului Hermetic și relevanța lor contemporană	45
Interdisciplinaritatea în Institutul Hermetic	46
Învățăturile hermetice în secolul al XXI-lea	47
Institutul Hermetic, un far de lumină	48
Obiectivele generale ale Institutului Hermetic	49
Slujirea ierarhiei de lumină	51
Purificarea egoului	52
Ghidarea spre autorealizare	53
Înțelegerea și comuniunea cu Divinitatea prin autocunoaștere	53
Concluzie	55
TERMENI	57
<i>Cunoașterea exo-ezoterică</i>	57
<i>Învățăături exoterice și ezoterice</i>	62
<i>Inițierea</i>	65
<i>Autoinițierea</i>	74
<i>Marea Fraternitate a Luminii Albe Universale</i>	78
Înțelepciunea ca manifestare a unui arhetip	78
Izvoare istorice	80
Propagarea învățăturilor	82
Denumirea	83
Marea Fraternitate Albă acum	84
Scrieri despre fraternitate	86
De reținut	89
<i>Magia</i>	89
Magul	93

Clasificarea magiei	93
Ce puteți sau nu puteți să așteptați de la magie	96
Aspecte de moralitate în munca ezoterică	98
Legile majore ale magiei	99
Codul deontologic al magului	103
Reguli majore	103
Legile de etică	104
Moralitate, valori și legi	105
Precum în Cer, așa și pe Pământ	106
Hermetică – Dinspre fizic către spiritual	106
Mistică – Dinspre spiritual către fizic	107
Necesități pentru o magie de succes	107
Ritualul	110
Ritualul magic	111
Ritualul golirii paharului	112
NOȚIUNI GENERALE	117
Hermetismul	117
<i>Potențialitatea umanității de a se îndumnezei</i>	118
<i>Cele douăsprezece dimensiuni ale Pământului</i>	119
<i>Cele șapte dimensiuni spirituale</i>	121
Ierarhia de lumină	122
Arhanghelii	124
Primul cvorum al arhanghelilor	124
Al doilea cvorum al arhanghelilor	127
Ordinele îngerești	127
Maeștrii luminii	128
Marea Fraternitate a Luminii Albe Universale	128
Douăsprezece consilii ale Terrei	129
Pământul	129

<i>Egoul</i>	129
Influența egoului asupra propriei persoane	129
Egoul și vulnerabilitatea	134
<i>Ciclurile proceselor umane</i>	136
<i>Cele șapte legi ale Universului</i>	136
<i>Cheile succesului</i>	137
<i>Șapte lucruri pe care trebuie să le știi</i>	137
<i>Cele 7 raze</i>	138
<i>Cum este viața percepută de oameni</i>	140
<i>Chi, Ki & Energia</i>	141
MODELE HERMETICE	143
<i>Modelul curenților</i>	144
Activarea curentului ascendent	148
Activarea curentului descendent	148
Activarea integrală a curenților	148
Sistemul de autocontrol al curenților centrali	149
<i>Modelul celor patru elemente</i>	151
Clarificări asupra magiei elementale	152
NOȚIUNI DE CABALA	155
Ce va face cabala pentru tine	158
Cabala clarifică	158
<i>Arborele vieții</i>	160
Malkut	162
Yesod	163
Hod	164
Nețah	165
Tiferet	166
Gebura	167

Hesed	179
Daath	170
Binah	172
Hohmah	174
Kether	175
<i>Modelele</i>	177
RUGĂCIUNEA -- COMUNIUNEA CU DUMNEZEU	179
<i>Caracteristicile rugăciunii</i>	181
<i>Profunzimea rugăciunii</i>	181
<i>Tipologia rugăciunii</i>	183
<i>Teurgia</i>	197
CERCUL MAGIC	199
<i>Explicarea cercului</i>	200
Cubul	200
Cercul	201
Macrocosmos și microcosmos	201
Literale ebraice	207
<i>Procesul de creare a cercului</i>	210
<i>Procesul de activare a cercului</i>	213
<i>Ieșirea din cercului magic</i>	214
<i>Ștergerea cercului magic</i>	215
<i>Cartea formării</i>	217
<i>Construirea cubului spațial</i>	220
<i>Dimensiunile conștiinței și structura experienței umane</i>	221
<i>Privind în noi înșine: metafora spațiului psihologic</i>	223
<i>Elementele spațiului simbolic</i>	225

ELEMENTE GENERALE DE SIMBOLISM	229
<i>Studiul formelor</i>	229
<i>Studiul energiilor</i>	230
<i>Studiul elementelor</i>	231
<i>Zece niveluri de energie ale naturii și conștiinței omului</i>	233
<i>Trei principii alchimice</i>	240
<i>Planete și metalele acestora</i>	240
MEDITAȚIA	243
<i>Sanctuarul</i>	244
Rolul sanctuarului	245
<i>Sinele superior</i>	248
<i>Poziția de meditație</i>	252
<i>Sanctuarul</i>	256
ORA ET LABORA	259
<i>Tehnici</i>	259
Activarea curenților	259
<i>Ritualuri</i>	259
Crucea cabalistică	259
<i>Rugăciuni</i>	261
Rugăciune către îngerii celor patru elemente	261
Purificarea cu ajutorul Arhanghelului Mihail	263
Rugăciunea de protecție	264

HERMETISMUL

INTRODUCERE ÎN HERMETISM

Hermetismul este un sistem spiritual care a existat de secole și este precum o pasăre Phoenix care se înalță din propria-i cenușă, aducând cu sine lumina înțelepciunii ascunse și ancestrale. Este un sistem spiritual vechi de secole, o cheie misterioasă care ne deschide căi spre cunoașterea adâncurilor neexplorate ale existenței. Este un mozaic de filozofie și tehnici unic care combină misticismul evreiesc, filosofia, alchimia, numerologia și astrologia, acestea având la bază idei din surse gnostice, platonice și neoplatonice. În esență, sistemul hermetic a fost creat pentru a ne oferi instrumente care să ne ajute să înțelegem locul omului în Univers și rolul lui în creația lui Dumnezeu. Aceste zone pot părea diverse și la suprafață, ele pot părea contradictorii, dar hermetismul le integrează și le împletește armonios într-o viziune holistică asupra lumii.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale hermetismului este modalitatea prin care sunt combinate armonios diferite tipuri de cunoștințe, metode și practici pentru a construi un sistem compact și integrat de înțelegere și

aplicare a acestor elemente în realitatea fizică. Hermetismul este un sistem care ne ajută să înțelegem locul și rolul omului în Univers și în creație. El ne oferă ustensile pentru a ne manifesta toate potențele creatoare aici și acum.

Hermetismul este un ansamblu de idei, concepte, metode și practici care se bazează în mare parte pe scrierile atribuite unei entități mitice misterioase și enigmatice despre care se crede că este o fuziune a zeului grec Hermes cu zeul egiptean al înțelepciunii Thoth¹, numită Hermes Trismegistus.

Esența hermetismului este căutarea constantă și chiar neîncetată a înțelegerii și comuniunii sau conexiunii cu Divinitatea, pe de-o parte, iar pe alta, încredințarea că adevărurile universale pot fi descoperite și înțelese și că fiecare individ are potențialul de a ajunge la iluminare și înțelegerea mai profundă a realității. Acesta este adevărul mister al școlilor de mistere hermetice antice și moderne.

Literatura hermetică a combinat teoria filozofică și religioasă cu diversele școli de magie practică populare din acea perioadă, incluzând preocupările egiptene referitoare la evocarea spiritelor, scrierile elenistice și greco-babiloniene ale astrologiei, precum și noile practici ale alchimiei.²

Hermetismul își are originile în primele secole ale erei noastre, în Alexandria, care era unul dintre centrele importante intelectuale și culturale ale civilizației elenistice. Mișcarea hermetică creată aici a combinat elemente de misticism iudeo-creștin cu filosofia elenistică și credințele oculte egiptene. Învățații musulmani ai Evului Mediu timpuriu, cât și intelectualii europeni de la începutul

¹ E.A. Wallis Budge. *The Gods of the Egyptians*. vol. 1 (Kessinger reprint. 2003), 415.

² Garth Fowden. *The Egyptian Hermes: A Historical Approach to the Late Pagan Mind*. (Cambridge; New York: Cambridge University Press, 1986), 65-68.

perioadei renescentiste au fost influențați de mișcarea hermetică. Ideile, precum cele legate de aspecte vibraționale și energetice, au avut un impact semnificativ nu numai asupra ezoterismului, dar și asupra științelor moderne. Legătura se poate observa cel mai bine prin operele gânditorilor influenți precum Giordano Bruno, Pico de la Mirandola, John Dee, familia de Medici sau Isaac Newton.

Hermetismul propune un model cosmologic care plasează omul în centrul Universului, considerându-l pe om ca fiind reprezentarea microcosmosului sau o imagine în miniatură a întregului macrocosmos. Spre deosebire de filosofile materialiste, hermetismul, prin modelul propus, se concentrează pe latura spirituală a realității și afirmă că omul poate percepe și înțelege realitatea, la toate nivelurile ei prin introspecție directă, conștientizări, meditație profundă sau căutări interioare.

Hermetismul este o călătorie interioară, cunoaștere, care ne poate duce spre cele mai adânci și profunde adevăruri transformatoare ale existenței. Prin cunoașterea de sine, putem ajunge să cunoaștem Universul.

Hermetismul propune ideea că fiecare dintre noi este un microcosmos — o reflectare în miniatură a Universului sau a macrocosmosului. Aceasta înseamnă că pentru a înțelege marele mister al Universului, trebuie mai întâi să ne înțelegem pe noi înșine, să ne descoperim divinitatea interioară.

Imaginează-ți că ești un explorator într-o lume invizibilă. În această călătorie, nu traversezi mări, munți sau jungle, ci te aventurezi în adâncurile propriei tale ființe. De fiecare dată când descoperi ceva nou despre tine însuși, descoperi, de asemenea, ceva nou despre Univers.

Deși această cale poate fi dificilă și plin de provocări, oferă momente de iluminare și cunoaștere profundă. Poate

ajunge să descoperi că sentimentele, gândurile și acțiunile tale sunt strâns legate de un flux de energie și lumină mai larg al Universului.

Mai presus de toate, această călătorie te poate duce la descoperirea propriei divinități interioare. Aici, hermetismul sugerează că în fiecare dintre noi există o scânteie divină — o esență sacră, care ne conectează tot Universul și toate aspectele lui. Din punct de vedere hermetic aceasta este adevărata călătorie a cunoașterii, care nu înseamnă doar dobândirea de informații, ci și o profundă autodescoperire, o trezire spirituală sau iluminarea. Este o călătorie care ne leagă mai strâns de Univers și, în final, ne face să înțelegem mai bine misterul grandios al existenței.

ORIGINEA ȘCOLILOR HERMETICE DE MISTERE

Școlile hermetice de mistere, așa cum sugerează și numele, au fost învăluite în mister. Majoritatea școlilor puteau fi găsite în temple și locuri sacre, unde cei inițiați erau introduși în secretele și misterele acestor cunoașteri ancestrale. Aceste taine au fost transmise din tată în fiu, de la maestru la discipol, adesea prin ritualuri ezoterice.

Hermetismul și-a găsit adăpost în aceste școli de mistere unde cei dornici de cunoaștere studiau și își însușeau tehnici și metode. Nu doar asta, dar școlile erau și sanctuare unde inițiații puteau aplica aceste cunoștințe și se puteau lăsa absorbiți de aspectele mistice și spirituale ale existenței.

Alexandria, metropolă a Antichității, a fost un autentic focar al cunoașterii și un punct esențial de intersecție a

culturilor antice. Aici, tradițiile grecești, egiptene și ale Orientului Mijlociu s-au împletit, creând un mediu propice pentru nașterea și evoluția hermetismului. Prin urmare, diversitatea culturală, filosofică și religioasă a Alexandriei a fost bazinul formator al mișcării hermetice. Iar când Alexandria a căzut, învățăturile hermetice au continuat să se propage și să modeleze gândirea umană și spiritualitatea multor grupuri și școli.

Se spune că de-a lungul Antichității, „fiecare mare templu adăpostea o școală de mistere”, care adesea era ascunsă privirii publice și funcționa în paralel cu templul care servea drept paravan. Ea era adesea secretă și accesibilă doar celor aleși sau acceptați spre inițiere. Școlile de mistere își protejau învățăturile și practicile prin simboluri, ritualuri și alegorii complicate. Aproape întotdeauna discipolii ju-rau tăcere absolută despre ceea ce învățau, practicau și experimentau în cadrul școlii, pentru a proteja învățăturile de ochii nedoritori.

Cu toate acestea se mai spune că o școală de mistere nu trebuie să fie legată de un anumit spațiu geografic, de o locație fixă și nemodificată și că ea nu poate să își mute locația sau să-și modifice spațiul de manifestare și diseminare a cunoașterii.

Acolo unde există o nevoie stringentă, acolo se pune în acțiune lucrul sau ceea ce se numește în hermetism „marea muncă”.

Istoria nu a fost mereu prietenoasă cu aceste școli. Au existat numeroase greutăți și vicisitudini, dar cunoașterea și învățăturile hermetice au reușit să supraviețuiască și să se propage până în zilele noastre, când au dat naștere la noi școli precum Institutul Hermetic.

INFLUENȚA ȘCOLILOR DE MISTERE ASUPRA GÂNDIRII OCCIDENTALE

Hermetismul, așa cum îl cunoaștem astăzi, este mai mult decât o simplă relicvă a trecutului. Cu toate că acesta își trage rădăcinile din Antichitate, influența sa asupra lumii moderne este nemăsurabilă. Pe parcursul a mii de ani, a modelat domenii diferite — de la filosofie și teologie la psihologie și științe naturale.

Gândiți-vă la hermetism ca la un mare amfiteatru filosofic. Aici, în centrul atenției, se află omul — acest microcosmos viu, care reflectă frumusețea și complexitatea Universului sau a macrocosmosului. Acest concept central, asupra căruia hermetismul a făcut lumină, a marcat profund atât filosofia occidentală, cât și pe cea orientală.

Hermetismul nu s-a oprit doar la filosofie. A pătruns și în teologie, modificând percepția asupra Divinității și legăturii acestuia cu umanul. A introdus o nouă paradigmă cu un impact semnificativ asupra modului în care oamenii înțeleg spiritualitatea și conexiunea cu aspectele divine la toate nivelurile existențiale. Acesta este conceptul de divinitate interioară, care susține că fiecare individ deține în sine o fărâma de sacru, o scânteie divină. Astfel, cu trecerea timpului, ei au început să abordeze religia și spiritualitatea într-un mod personal și individualizat, accentul punându-se astfel pe explorarea propriei conștiințe și identități spirituale.

Un alt exemplu important este că hermetismul a avut o amprentă puternică asupra psihologiei analitice a lui Carl Gustav Jung. El a îmbrățișat o multitudine de simboluri și concepte din hermetism, integrându-le în teoriile și munca sa. Concepte precum arhetipurile și inconștientul colectiv

poartă semnătura indiscutabilă a influenței hermetice, deschizând noi căi de acces în profunzimile subconștiente ale minții umane.

Și să nu uităm de științele naturale, unde, deși surprinzător, hermetismul a lăsat o impresie profundă. Ideea că „așa cum este sus, așa este și jos” — reflectarea legilor macrocosmosului la nivelul microcosmosului — a devenit un principiu de bază în fizică și în alte științe naturale.

Hermetismul, cu toată vechimea sa, nu și-a pierdut relevanța. Dimpotrivă, continuă să se regăsească în numeroase tradiții spirituale și filosofice contemporane. El continuă să ofere o modalitate de a conecta sau accesa lumea fizică și cea spirituală, dar și cunoașterea exterioară cu cea interioară.

Este important de reținut că școlile de mistere reprezintă un episod esențial în istoria spirituală a omenirii. Analiza originilor și a evoluției școlilor de mistere ne oferă un unghi de vedere prețios asupra progresului gândirii umane și subliniază necesitatea continuă de a explora tainele universului. Hermetismul, cu rădăcinile sale adânc înfipte în trecut și cu influența sa persistentă, reprezintă un punct de reper esențial pe harta vastă a cunoașterii umane.

ADAPTAREA ȘI SUPRAVIEȚUIREA ȘCOLILOR DE MISTERE

Privind retrospectiv asupra școlilor de mistere, putem observa o tranziție de la o abordare esoterică, cu secrete bine păstrate, spre o perspectivă mai deschisă și o abordare doar discretă. Această fază și abordare adeseori se numește

perioada porților deschise. Ele au existat succesiv de-a lungul timpurilor, atunci când nivelul evolutiv al umanității sau circumstanțele socio-culturale au permis.

Acum, accesul la cunoaștere este relativ liber, iar învățăturile străvechi sunt acum disponibile pentru un public mult mai larg. Cu ajutorul tehnologiei, a internetului, avem acces la texte antice, papirusuri, grimoare, interpretări variate și comunități virtuale de practicanți. Adeseori transmiterea părții teoretice a cunoașterilor nu mai este legată de un spațiu fizic, ele putând fi transmise prin conferințe online. Evident, toate acestea cu limitările și pericolele ei.

Dar această disponibilitate a informației nu a diluat esența școlilor de mistere. Chiar dacă cunoașterea este mai accesibilă, tainele acestei înțelepciuni profunde sunt descoperite în continuare doar prin practică dedicată și intensă. Cunoașterea teoretică chiar dacă a devenit exoterică, e disponibilă oricui, care știe ce caută și, poate, unde să caute; doar experimentarea și trăirea directă vor face diferența între un teoretician și un practicant sau trăitor al misterelor. Căutătorii de cunoaștere care doresc să atingă esența acestor învățături trebuie să parcurgă un traseu interior de introspecție și de transformare.

Una dintre particularitățile evoluției școlilor de mistere este integrarea lor în discursul contemporan și în practicile actuale. De la psihologie și mindfulness la terapie holistică și filosofie, principiile hermetice se regăsesc în multe aspecte ale vieții moderne. Acestea continuă să inspire oameni în căutarea de sens și în efortul de a-și îmbunătăți viața.

Contrar aparențelor, școlile de mistere nu sunt o relicvă a trecutului; spiritul lor continuă să trăiască. De fiecare dată când căutăm o conexiune mai profundă cu Dumnezeu, cu scânteia divină din noi înșine sau ne străduim să trăim în

armonie cu legile Universului, apelăm la noțiuni modelate de școlile de mistere sau poate chiar că ne aflăm pe o cale pavată și care ne poate duce să batem la porțile templului cunoașterii ancestrale.

În concluzie, școlile de mistere rămân un instrument valoros în societatea modernă, oferind un cadru de înțelegere și creștere spiritual accesibil oricui este dispus să exploreze tainele existenței și ale Universului și să lucreze cu sine pentru a ajunge la niveluri mai înalte ale conștiinței și comuniunii cu Dumnezeu.

CĂILE INIȚIATICE ȘI EVOLUTIVE

În tradiția spiritualității occidentale sunt patru aspecte esențiale care definesc omul, conform celor patru elemente sau celor patru lumi cabalistice, ele fiind: latura fizică, emoțională, intelectuală și spirituală a ființei umane. Conform cunoașterii vestice, pe cele patru aspecte se poate lucra mergând sau lucrând pe patru căi distincte pentru a atinge desăvârșirea personală.

Aspectul fizic al ființei este strâns legat de calea dăruirii, în care devotamentul față de ceilalți este prioritar. Calea emoțională, sau calea devotamentului, ne îmbie la o legătură adâncă, emoțională, cu Divinitatea. În contrast, calea intelectuală, cunoscută și calea cunoașterii, presupune o explorare mentală și filosofică a divinului și a Universului. În fine, latura spirituală se desfășoară pe scenariul căii mistice, un drum bazat pe conștientizare, meditație și comuniune cu

Divinitatea pentru descoperirea sensului vieții și al existenței creației.

Oamenii au tendința de a-și alege calea spirituală în funcție de ceea ce percep ei a fi cea mai redutabilă calitate personală. De exemplu, cei care se consideră înzestrați cu un intelect puternic și care cred că emoțiile pot înșela, dar mintea deține adevărul, pot fi atrași de calea cunoașterii. În contrast, cei care se conectează la lume prin emoții, crezând că mintea este perfidă și inima știe adevărul și nu te păcălește niciodată, tind să urmeze calea devotamentului.

Nu este neobișnuit să ne lăsăm acaparați de ideea că putem desluși misterul evoluției personale mergând pe o singură cale și trecând cu vederea celelalte. Această speranță se adăpostește adesea în umbra disprețului față de anumite aspecte ale propriei persoane. Așa, de pildă, cei care calcă pe calea cunoașterii, cei care privilegiază rațiunea în defavoarea emoțiilor s-ar putea sfii să-și folosească emoțiile în odiseea lor spirituală. Analog, cei care urmează calea mistică s-ar putea feri să se confrunte cu realitatea tangibilă a vieții.

Dar pentru că suntem ființe complexe care conțin cele patru aspecte sus-menționate, într-un final, împlinirea noastră spirituală trebuie să le integreze pe toate cele patru căi spirituale. Când echilibrul și armonia sunt atinse între toate aceste patru aspecte ale ființei umane, ajungem la iluminarea deplină, care include corpul, mintea și conștiința.

CALEA MISTICĂ SAU SPIRITUALĂ

Această cale spirituală profundă reprezintă capacitatea umană de a unifica trupul, mintea și inima cu conștiința divină. Un exemplu perfect al acestui drum spiritual este oferit de cuvintele lui Iisus, care spunea: „Eu și Tatăl una

suntem”. Puțini sunt cei care aspiră să meargă pe această cale.

Pe acest drum, misticul, cel care caută Divinitatea, o face direct, îndreptându-și căutarea în sus, către Ceruri. Savantul cabalistic Gershom Scholem (1897 – 1982) definește această experiență ca fiind pur mistică: „Un mistic este o persoană care are parte de o experiență imediată, palpabilă, a divinului, a realității supreme sau cel puțin tânjește după o asemenea experiență. Această trăire poate apărea într-o iluminare bruscă sau poate fi rezultatul unei pregătiri îndelungate și complexe”.³

Evelyn Underhill (1875 – 1941) spune despre natura darurilor mistice: „Adevăratul mistic e acea persoană în care aceste puteri (conștiința spirituală) transcend nivelul artistic sau vizionar și ajung la nivelul genialității: persoana în care conștiința transcendentală poate domina conștiința obișnuită și care, evident, s-a predat revelației realității. La fel cum ceilalți oameni sunt cufundați în ea și reacționează la viața obișnuită sau intelectuală, la fel și misticul este scufundat în ea și reacționează la viața spirituală. Călătorește către pura identificare cu interesul său sau «Uniunea cu Dumnezeu». A fost uneori numit un suflet solitar. Mai bine poate fi descris ca un trup solitar, deoarece sufletul său, extrem de sensibil, trimite și primește comunicări”.

Definirea misticului ca un „trup solitar” de către Underhill este potrivită. Misticul, în general, vede trupul, mintea și emoțiile ca fiind obstacole în calea înfloririi totale a darurilor sale. Trupul poate deveni bolnav și nefolositor, mintea poate slăbi și deveni uitucă, emoțiile pot fi un adevărat carusel – niciunul dintre acestea nu e un instrument adecvat pentru mistic în călătoria sa. Scopul misticului e de a depăși forma

³ <https://www.commentary.org/articles/gershom-scholem/religious-authority-mysticism/>